

بررسی میزان استاندارد دیدکوکایتیک در بین دانش آموزان قطع ابتدایی در سه منطقه ۳، ۸، ۱۹ شهر تهران

چکیده

هدف: جهت ارزیابی توانایی حرکت سریع و متغیر اندامهای گفتاری افراد از روش دیدکوکایتیک استفاده می شود. دو روش برای بدست آوردن این معیار وجود دارد. در اولین روش فرد باید در زمان ثابت هجاهای مشخصی را سریع تولید نماید و در دومین روش فرد باید تعداد ثابت هجاهای مشخص را جهت تعیین زمان اجرای آن به صورت سریع تولید نماید. لذا این پژوهش با هدف بررسی میزان استاندارد دیدکوکایتیک در بین دانش آموزان قطع ابتدایی در سه منطقه ۳، ۸، ۱۹ شهر تهران انجام شده است.

روش بررسی: جامعه مورد مطالعه در این تحقیق دانش آموزان قطع ابتدایی سه منطقه آموزشی ۳ و ۸ و ۱۹ بودند که از میان آنها ۱۹۹۷ دانش آموز (۹۸۰ نفر دختر و ۱۰۱۷ نفر پسر) به طور تصادفی انتخاب گردیدند. دانش آموزان باید در مدت ۵ ثانیه هجاهای /پا/، /تا/، /کا/ و /پا تا کا/ را به صورت سریع تولید می نمودند و همچنین باید تعداد ثابت هجاهای مشخص را جهت تعیین زمان اجرای آن به صورت سریع تولید نمایند که در این مطالعه دانش آموزان باید ۱۵ دفعه هر یک از هجاهای فوق را تولید نمایند تا زمان آنها ثبت گردد.

یافته ها: بالا رفتن پایه تحصیلی متوسط زمان تمام هجاهات کاهش داشت و همچنین متوسط تعداد هجاهات در زمان ثابت افزایش داشت.

نتیجه گیری: نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که با افزایش سن توانایی میانگین تعداد تکرار هجاهات افزایش می یابد و میانگین زمان تکرار هجاهات کاهش می یابد. همچنین در این تحقیق ثابت گردید که بین میانگین تکرار هجاهات در بین پسرها و دخترها تفاوت معنی داری وجود دارد.

کلید واژه ها: دیدکوکایتیک / دانش آموزان قطع ابتدایی / حرکت سریع اندامهای گفتاری / تکرار هجا

* محمد رحیم شاهبداغی
کارشناس ارشد گفتار درمانی

اعظم مرادی
کارشناس گفتار درمانی

سارا کیانی
کارشناس گفتار درمانی